

Prima instanță: Judecătoria Comrat (S. Gubenco)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. A. Curdova, G. Colev, Șt. Starciuc)

DECIZIE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței:

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinînd recursul declarat de Piotr Leicovici împotriva încheierilor din 24 martie 2016 și din 05 mai 2016 a Curții de Apel Comrat,

adoptate în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Piotr Leicovici împotriva Întreprinderii Individuale „Ghiochi-Oguz-Dobrov” cu privire la încasarea restanței la salariu, penalității de întârziere, compensarea pierderilor la plățile salariale și încasarea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La data de 19 septembrie 2014, Piotr Leicovici a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Ghiochi-Oguz-Dobrov” solicitînd inițial încasarea restanței la salariu în mărime de 20340 lei, penalității de întârziere în legătură cu reținerea salariului în mărime de 9170, 5 lei, compensarea pierderilor la plățile salariale în legătură cu inflația în mărime de 1862, 8 lei (în total 31373, 3 lei), calculate pînă la data de 29 august 2014, încasarea penalității de întârziere în legătură cu reținerea salariului și compensarea pierderilor la plățile salariale în legătură cu inflația începînd cu 29 august 2014 pînă la intrarea în vigoare a hotărîrii judecătorești.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în luna ianuarie 2012 s-a angajat la ÎI „Ghiochi-Oguz-Dobrov” în funcția de jurist, cu salariul lunar de 600 lei. A activat în cadrul ÎI „Ghiochi-Oguz-Dobrov” pînă la data de 01 iulie 2014.

La data de 01 iulie 2014 a scris cerere pentru acordarea concediului de odihnă cu ulterioara concediere din funcție. Pînă la data respectivă pîrîtul nu i-a achitat salariul pentru perioada lucrată și nici indemnizația de concediu.

Indică că, rezultînd din prevederile art. 142, art. 143 Codul muncii, salariul urma a fi achitat lunar, iar la încetarea raporturilor de muncă se efectuează toate plățile aferente la ziua concedierii.

Susține că, în cererea pe numele administratorului pîrîtului a solicitat acordarea concediului anual de odihnă pentru anii 2013-2014, să fie eliberat din

funcția deținută la expirarea perioadei de concediu și să-i achite în mod de urgență datoria la salariu pentru perioada lucrată și indemnizația de concediu.

Declară că, pînă în prezent nu i s-a achitat datoria la salariu și indemnizația de concediu, iar în baza art. 330 alin.(2) Codul muncii, pentru fiecare zi de întârziere urmează să-i achite 0,1 % din suma neachitată în termen.

Afirmă că, în temeiul art. 145 Codul muncii, pîrîtul urmează să-i achite salariul majorat rezultînd din coeficientul inflației.

Remarcă că, la data de 28 august 2014 a adresat o cerere prealabilă pîrîtului, care a rămas fără examinare și careva răspunsuri în scris nu a primit.

La data de 29 decembrie 2014, reclamantul a depus o cerere, prin care a solicitat în temeiul art.art. 90,329-332 Codul muncii, compensarea prejudiciului moral pentru neachitarea salariului, echivalentul a trei salarii medii lunare în sectorul economic la data adoptării hotărîrii.

La data de 06 iulie 2015, reclamantul a depus cerere de concretizare, solicitînd suplimentar încasarea penalității de întârziere în legătură cu reținerea salariului în mărime de 5979,96 lei pentru perioada 29 august 2014-06 iulie 2015 și compensarea pierderilor la plățile salariale în legătură cu inflația în mărime de 1647, 54 lei.

Prin hotărîrea din 27 ianuarie 2016 a Judecătorei Comrat s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Piotr Leicovici împotriva ÎI „Ghiochi-Oguz-Dobrov” cu privire la încasarea datoriei la salariu în mărime de 20340 lei, penalității de întârziere în legătură cu reținerea plăților salariale în mărime de 15150,46 lei, compensarea pierderilor la plățile salariale în legătură cu inflația în mărime de 3510,34 lei și încasarea prejudiciului moral echivalentul a trei salarii medii lunare în sectorul economic.

La data de 23 februarie 2016, Piotr Leicovici a depus apel împotriva hotărîrii din 27 ianuarie 2016 a Judecătorei Comrat, solicitînd casarea hotărîrii, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a pretențiilor.

Prin încheierea din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Piotr Leicovici și i s-a oferit termen de 15 zile, din data recepționării încheierii, pentru prezentarea cererii de apel în conformitate cu prevederile art. 365 Cod de procedură civilă. Ședința de judecată a fost stabilită pentru data de 05 mai 2016 ora 09:30.

Prin decizia din 19 mai 2016 a Curții de Apel Comrat s-a admis parțial cererea de apel depusă de Piotr Leicovici și s-a casat hotărîrea din 27 ianuarie 2016 a Judecătorei Comrat în partea respingerii încasării restanței la salariu în mărime de 20340 lei și a penalității de întârziere în mărime de 15150,46 lei, cu pronunțarea unei noi hotărîri în această parte prin care s-a încasat din contul ÎI „Ghiochi-Oguz-Dobrov” în beneficiul lui Piotr Leicovici restanța la salariu în mărime de 20340 lei și penalitatea de întârziere în mărime de 15150,46 lei. Concomitent, s-a decis încasarea contul ÎI „Ghiochi-Oguz-Dobrov” în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 1064 lei pentru depunerea acțiunii în instanța de judecată și a taxei de stat în mărime de 798 lei pentru depunerea apelului. În rest, hotărîrea primei instanțe a fost menținută fără modificări.

La data de 16 mai 2016, conform sigiliului Oficiului Poștal (f.d.195), Piotr Leicovici a declarat recurs împotriva încheierilor din 24 martie 2016 și din 05 mai 2016 a Curții de Apel Comrat, solicitînd casarea acestora cu remiterea pricinii la

rejudicare în altă instanță pentru examinarea cererii de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că prin încheierea din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat nu s-a dat curs cererii de apel depuse împotriva hotărârii din 27 ianuarie 2016 a Judecătorei Comrat, din motiv că cererea de apel depusă nu este motivată și urmează a fi conformată prevederilor art. 365 Cod de procedură civilă.

Indică că, dispozitivul încheierii contestate i-a fost adus la cunoștință de către persoana care a recepționat încheierea, expediată de instanța de judecată, la sărbătorile pascale-01-02 mai 2016.

Consideră că, argumentul instanței de apel este greșit, deoarece apelul depus este motivat, textul acestuia fiind oformat pe patru pagini și conținutul cererii de apel este în conformitate cu legislația procesuală a Republicii Moldova.

Remarcă că, în cererea de apel depusă la data de 22 februarie 2016 a specificat că la data întocmirii acesteia, hotărârea motivată a primei instanțe nu a fost redactată și nu cunoștea toate argumentele și motivele instanței de judecată ce au servit ca temei pentru adoptarea acestei hotărâri ilegale. Astfel, a indicat în conținutul cererii de apel că-și rezervă dreptul de a completa cererea de apel depusă cu argumente, motive și fapte suplimentare după ce va lua cunoștință de hotărârea motivată, procesul verbal al ședinței de judecată și materialele cauzei integral.

Susține că, completarea cererii de apel cu argumente noi este dreptul său procedural, dar nu posibilitatea procesuală a instanței de judecată de a emite o astfel de încheiere. De altfel și existența textului în acest sens în cererea de apel nu-i acorda dreptul instanței de apel de a emite o încheiere prin care să nu dea curs cererii de apel depuse. Încheierea este adoptată cu încălcarea legislației procesuale și urmează a fi casată.

Declară că, conform Codului Muncii litigiile de muncă se examinează în 30 zile, circumstanță invocată în nenumăratele adresări președintelui ședinței de judecată în perioada examinării în prima instanță-septembrie 2014-august 2015, în cadrul ședințelor de judecată în care a avut posibilitatea să fie prezent. Însă, instanța de judecată a ignorat adresările sale, favorizând partea pârâtă în tergiversarea procesului pînă la plecarea sa din Republica Moldova la 30 august 2015, rezultînd din circumstanțele familiale.

Reiterează că, în cererea de apel din 22 februarie 2016 a specificat că-și rezervă dreptul de a completa cererea de apel depusă cu argumente, motive și fapte suplimentare după ce va lua cunoștință de hotărârea motivată, procesul verbal al ședinței de judecată și actele anexate. Însă, din motivul absenței sale din țară nu a primit pînă în prezent hotărârea motivată a primei instanței și nu a luat cunoștință de conținutul acesteia, materialele cauzei, documentele anexate de partea pârâtă în perioada septembrie 2015-ianuarie 2016. Nu a luat cunoștință nici de procesul verbal al ședinței de judecată, de aceea nicidecum nu poate completa sau concretiza cu noi fapte și circumstanțe cererea de apel motivată depusă inițial și corespunzător să îndeplinească indicațiile instanței de apel expuse în încheierea din 24 martie 2016

Opinează că, instanța de apel urma să ia în considerare că începînd cu septembrie 2015 și pînă în prezent interesele sale au fost reprezentate și urmau a fi reprezentate de avocatul acordat de Oficiul Teritorial Comrat al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, căruia a adresat o astfel de cerere și nu i

s-a refuzat. Astfel, încheierea urma a fi expediată în adresa acestuia, care urma să studieze materialele dosarului și după necesitate să depună o cerere de apel suplimentară.

Menționează că, dacă avocatul său nu și-a îndeplinit obligațiile sale, instanța de apel urma să examineze cererea sa de apel motivată și să se expună asupra argumentelor acesteia și în lipsa sa sau a avocatului său.

Relevă că, prin încheierea din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat a fost obligat să execute indicațiile instanței de apel în termen de 15 zile, ședința de judecată fiind stabilită pentru dat de 05 mai 2016. Rezultând din prevederile Codului de Procedură Civilă, dacă această dispoziție nu a fost executată în termenul stabilit, de obicei instanța de apel restituie apelantului cererea de apel neexaminată și remite pricina în prima instanță. O astfel de încheiere este cu drept de recurs.

Recurentul presupune că la data de 05 mai 2016, instanța de apel a adoptat o astfel de încheiere, deoarece în componența Curții de Apel Comrat astăzi activează și judecătorul Gubensco S., care a și adoptat hotărârea în primă instanță contestată în prezent. Din componența completului instanței de apel ce examinează prezenta cauză face parte și Colev G. care este interesat în o astfel de finalizare a procesului, deoarece Colev G. anterior a activat în Judecătoria Comrat și a participat practic la toate dosarele în care a fost ca parte, iar pe de altă parte Dobrov F., și/sau firmele sale SRL „Kervan-Prim”, și/sau ÎI „Ghiochi-Oguz-Dobrov”, și/sau materialele contravenționale, care permanent s-a expus în favoarea lui Dobrov F., dar nu în favoarea sa, a adevărului, a legalității, a dreptății. De aceea și contestă prezenta încheiere, însă nu cunoaște nimic despre ea.

Precizează că, dacă există o astfel de încheiere din 05 mai 2016 a Curții de Apel Comrat, atunci motive, argumente și temeiuri de casare a acesteia urmează să servească cele expuse anterior.

Consideră că, pentru o examinare obiectivă, corectă și legală a cererii de apel în fond, ar fi întemeiat ca prezenta cauză să fie transmisă altei instanțe de apel.

Examinând temeiurile recursului, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept procedural, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de Piotr Leicovici din următoarele motive.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

În conformitate cu art. 426 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Recursul în partea contestării încheierii din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat, Colegiul îl va respinge ca fiind tardiv în următoarele circumstanțe.

Din materialele pricinii rezultă că prin încheierea din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Piotr Leicovici și i s-a oferit

termen de 15 zile, din data recepționării încheierii, pentru prezentarea cererii de apel în conformitate cu prevederile art. 365 Cod de procedură civilă. Ședința de judecată a fost stabilită pentru data de 05 mai 2016 ora 09:30 (f.d.163).

La acest capitol, Colegiul notează că instanța de apel la adoptarea încheierii din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat a invocat prevederile art. 365 alin.(1) lit.d), e) Cod de procedură Civilă, conform cărora în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și probele invocate în susținerea apelului.

Concomitent, instanța de apel a indicat și faptul că apelantul Piotr Leicovici, în cererea de apel depusă la data de 23 februarie 2016 împotriva hotărârii din 27 ianuarie 2016 a Judecătoriei Comrat, a menționat că va completa cererea de apel după recepționarea hotărârii motivate a primei instanțe.

Tot aici, este de menționat că hotărârea motivată din 27 ianuarie 2016 a Judecătoriei Comrat a fost expediată în adresa lui Piotr Leicovici la data de 10 martie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d.154) și recepționată la data de 15 martie 2016, conform avizului de recepție (f.d.157), inclusiv și de avocatul acestuia Victor Cîlcic la data de 15 martie 2016, conform avizului de recepție (f.d.156).

Colegiul reiterează că rezultând din prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Colegiul relevă că încheierea din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat prin care nu s-a curs cererii de apel depuse de Piotr Leicovici împotriva hotărârii din 27 ianuarie 2016 a Judecătoriei Comrat a fost expediată în adresa lui Piotr Leicovici la data de 28 martie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d.164) și recepționată la data de 29 martie 2016, conform avizului de recepție (f.d.166).

Concomitent, în adresa apelantului Piotr Leicovici, inclusiv și în adresa avocatului acestuia-Victor Cîlcic au fost expediate citații prin care au fost înștiințați despre ședința de judecată din 05 mai 2016 ora 09:30 (f.d.165) și recepționate la data de 30 martie 2016 (f.d.167, 169).

La data de 16 mai 2016, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.195), Piotr Leicovici a declarat recurs împotriva încheierii din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat (f.d.193-194).

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Totodată, Colegiul precizează că intervalul de timp stabilit de lege în cadrul căruia părțile sunt în drept să declare recurs este de 15 zile din momentul pronunțării încheierii sau primirii încheierii integrale.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În atare circumstanțe, pornind de la faptul că încheierea contestată din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat a fost pronunțată în absența apelantului Leicovici Piotr, însă a fost recepționată la data de 29 martie 2016, conform avizului

de recepție (f.d.166), termenul de contestare a acesteia începe să curgă din ziua imediat următoare recepționării actului de procedură.

La caz, Colegiul decelează că Piotr Leicovici a declarat recurs împotriva încheierii din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat cu depășirea termenului legal de 15 zile de la data comunicării actului judecătoresc.

În conformitate cu art. 116 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Colegiul reiterează că instituția de drept procesual a repunerii în termen constituie beneficiul acordat de lege titularului unui drept procesual, care din motive justificate nu și-a putut exercita dreptul în interiorul termenului imperativ, să-și îndeplinească acest drept și, ulterior, fără ca instanța să-l decadă din exercițiul său sau să aplice o altă sancțiune prevăzută de lege în caz de nerespectare a termenului.

Repunerea în termen trebuie să fie solicitată de parte, instanța neputând, în lipsa unei dispoziții legale exprese, să o pronunțe din oficiu cu încălcarea principiului dreptului de dispoziție a părților, chiar și în ipoteza în care din ansamblul materialului probator administrat în dosar ar rezulta că partea a fost împiedicată de un motiv justificat în a-și îndeplini actul de procedură în termen.

Colegiul remarcă că termenul de contestare poate fi repus, cu examinarea recursului în fond, doar în cazul dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea de a fi putut depune recursul în termen, însă din oficiu termenul nu poate fi restabilit.

În speță, Colegiul relevă că acțiunile lui Piotr Leicovici nu constituie decît o denegare a acestuia de a-și executa obligațiile procedurale în realizarea drepturilor, rezultînd din prevederile art. 56 alin.(3) și art. 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, care obligă părțile de a se folosi cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Mai mult, Colegiul precizează că Piotr Leicovici, la contestarea încheierii instanței de apel din 24 martie 2016, nu a solicitat repunerea în termen.

Referitor la argumentul recurentului precum că textul dispozitivului încheierii instanței de apel din 24 martie 2016 i-a fost citit în zilele pascale de 01-02 mai 2016 în cadrul discuției cu persoana ce a recepționat încheierea, Colegiul îl consideră lipsit de suport probant.

În această ordine de idei, Colegiul reiterează că încheierea din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat, expediată în adresa lui Piotr Leicovici, a fost recepționată la data de 29 martie 2016, conform avizului de recepție (f.d.166).

În conformitate cu art. 100 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Prin urmare, în caz de recepționare a încheierii contestate de către o altă

persoană împuternicită de a recepționa corespondența destinatarului decât Piotr Leicovici, aceasta urma a fi adusă la cunoștință destinatarului în termeni restrânși. Însăși, aducerea la cunoștință cu întârziere a conținutului încheierii contestate de către persoana ce a recepționat corespondența destinatarului, nu justifică omiterea termenului de contestare.

La caz, încheierea instanței de apel prin care nu s-a dat curs cererii de apel, care și conține data ședinței de judecată, a fost recepționată, careva mențiuni privind absența destinatarului, pe cotor nu au fost efectuate.

Aceeași situație se repetă și în cazul expedierii citației prin care Piotr Leicovici este înștiințat despre data și ora ședinței de judecată din 05 mai 2016 ora 09:30 (f.d.167).

În conformitate cu art. 75 alin. (4) Cod de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții. Situație aplicabilă și în cazul abținerii de a efectua careva acte rezultînd din împuternicirile și drepturile procedurale acordate.

Colegiul notează că în cadrul examinării cererii de apel în fond-19 mai 2016, avocatul apelantului-Victor Cîlcic menționează că reprezentatul său a făcut cunoștință cu hotărîrea motivată prin intermediul internetului, însă Piotr Leicovici nu l-a contactat. Concomitent, a specificat că, în opinia sa, cererea de apel depusă de Piotr Leicovici este motivată și urmează a fi examinată. Însăși, reclamantul nu l-a informat despre adresa sa (f.d.181 verso).

Tot aici, este de menționat că absența recurentului de la domiciliu în perioada expedierii încheierii din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat și recepționării acesteia nu a fost confirmată prin careva probe. Astfel, ipoteza recurentului precum că ar fi aflat despre conținutul dispozitivului încheierii din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat la data de 01-02 mai 2016, este lipsită de suport probant.

Pe cale de consecință, Colegiul conchide că recurentul nu a dat dovadă de diligență și bună credință în realizarea drepturilor sale, în condițiile cînd personal nu a intenționat să-și realizeze drepturile și să-și asume obligații.

Colegiul reliefă că omiterea termenului de contestare a încheierii instanței de apel nu este decât o eludare a recurentului de a beneficia de drepturile sale, garantate atît de legislația națională, cît și cea internațională.

CEDO, într-o practică constantă, stabilește că participanții procesului de judecată, inițiind proceduri în justiție, urmează să-și asume un rol activ urmărind cu diligență derularea procesului său. Or, fiind persoană interesată în examinarea acestei cauze, urma să întreprindă toate măsurile necesare în vederea contestării în termen a încheierilor instanței de apel.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recurentul nu s-a conformat prevederilor legale și nici nu a luat măsuri necesare, după cum sugerează jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Harn vs Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), ceea ce a dus la omiterea termenului de contestarea a încheierilor instanței de apel.

Instanța de recurs reiterează că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea

anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, recurentul a declarat recursul împotriva încheierii din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat în afara termenului legal, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul în această parte ca fiind tardiv.

Cu referire la recursul în partea contestării încheierii din 05 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău, Colegiul îl va respinge în următoarele circumstanțe.

În conformitate cu art. 429 alin.(2) Cod de procedură civilă, încheierile date în apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, cu excepția cazurilor cînd, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs și cînd încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului.

Colegiul relevă că, în condițiile legii sunt susceptibile de recurs separat următoarele încheieri pronunțate de curțile de apel ca instanță de apel:- încheierea de respingere a cererii de repunere în termenul de apel (art. 362 alin.(3) coroborat cu art. 116 alin.(5) Cod de procedură civilă); - încheierea de a nu da curs cererii de apel (art. 368 alin. (3) Cod de procedură civilă); - încheierea de restituire a cererii de apel (art. 369 alin.(2) Cod de procedură civilă); - încheierea de suspendare a procesului și încheierea prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a pricinii (art. 263 Cod de procedură civilă).

Colegiul notează că o careva încheiere separată datată cu 05 mai 2016, care ar putea fi supusă căilor de atac în condițiile Capitolului XXXVIII, Secțiunea I, Cod de Procedură Civilă, Curtea de Apel Comrat nu a adoptat în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Piotr Leicovici împotriva ÎI „Ghiochi-Oguz-Dobrov” cu privire la încasarea restanței la salariu, penalitatea de întîrziere, compensarea pierderilor la plățile salariale și încasarea prejudiciului moral.

Sub acest aspect, Colegiul remarcă că din contextul recursului declarat de Piotr Leicovici la data de 16 mai 2016 se distinge asumția sa precum că instanța de apel ar fi emis o încheiere de restituire a cererii de apel, rezultînd din faptul că prin încheierea din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat i s-a acordat termen pentru înlăturarea neajunsurilor pînă la data de 05 mai 2016 și în condițiile Codului de Procedură Civilă neconformarea indicațiilor instanței de apel, duce la restituirea apelului fără examinare.

Tot aici, este de menționat că recurentul, în recursul declarat, specifică că nu cunoaște nimic despre încheierea din 05 mai 2016 a Curții de Apel Comrat prin care i-ar fi fost restituită fără examinare cererea de apel.

În atare circumstanțe, Colegiul reiterează că Curtea de Apel Comrat la data de 05 mai 2016 nu a adoptat careva încheiere separată prin care să restituie neexaminată cererea de apel și care ar putea fi supusă căilor de atac în condițiile Capitolului XXXVIII, Secțiunea I, Cod de Procedură Civilă. Însă, prin încheiere protocolară a dispus admiterea cererii depuse de avocatul Victor Cîlcic (avocatul apelantului) privind amînarea examinării pricinii (f.d.171), stabilind următoarea ședință de judecată pentru data de 19 mai 2016 ora 08:45 (f.d.175), cînd și a fost examinată în

fond cererea de apel depusă de Piotr Leicovici la data de 23 februarie 2016 împotriva hotărîrii din 27 ianuarie 2016 a Judecătorei Comrat.

În consecință, Colegiul relevă că recurentul declarînd recurs împotriva încheierii din 05 mai 2016 a Curții de Apel Comrat, a declarat recurs împotriva unui act judecătorec inexistent. Or, ipoteza recurentului precum că presupune că există o încheiere prin care ar fi fost restituită cererea de apel fără examinare, nu poate servi temei de declarare a recursului, în condițiile cînd Piotr Leicovici nu a dat dovadă de diligență și bună-credință că să urmărească desfășurarea procesului inițiat la cererea sa.

Mai mult, din poziția avocatului Victor Cîlcic desemnat de Oficiul Teritorial Comrat al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, la cererea lui Piotr Leicovici, întru reprezentarea intereselor sale, rezultă că Piotr Leicovici nu l-a contactat și nici adresa sa nu i-a transmis-o (f.d.181 verso).

Astfel, nu poate fi pusă pe seama instanței de apel sau oponentilor lipsa comunicării și conlucrării între avocat și persoana reprezentată.

Prin urmare, Colegiul respinge recursul declarat de Piotr Leicovici împotriva încheierii din 05 mai 2016 a Curții de Apel Comrat, ca fiind declarat împotriva unui act de dispoziție inexistent.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge ca fiind tardiv recursul declarat de Piotr Leicovici împotriva încheierii din 24 martie 2016 a Curții de Apel Comrat, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Piotr Leicovici împotriva Întreprinderii Individuale „Ghiochi-Oguz-Dobrov” cu privire la încasarea restanței la salariu, penalitatea de întârziere, compensarea pierderilor la plățile salariale și încasarea prejudiciului moral.

Se respinge recursul declarat de Piotr Leicovici împotriva încheierii din 05 mai 2016 a Curții de Apel Comrat.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală